

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 12 Ἀπριλίῳ 1928

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 58

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 3483. Περί κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1928 μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως «περὶ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ περὶ τῆς ἐφεξῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς ταύτης» 1
- Νόμος 3484. Περί κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 25 Μαΐου καὶ 2 Σεπτεμβρίου 1926 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων «περὶ παρατάσεως τῆς ἀνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβολῆς τῶν ἐσόδων τῶν χρήσεων 1919 μέχρι καὶ 1925—26 καὶ περὶ χορηγήσεως νέας προθεσμίας διὰ τὰ ἔσοδα ταῦτα ὡς καὶ διὰ τὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1926—27 2

Διατάγματα

- Περί ἀναγνωρίσεως Κοινότητος Καλοῦ Ἄγρου Νομοῦ Ἀράμης 3
- Περί ἀναγνωρίσεως κοινότητος Νέας Σελευκείας Νομοῦ Ἰωαννίνων 4
- Περί ἀναγνωρίσεως κοινότητος Ροδινῶν Νομοῦ Μεσσηνίας 5

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1928 μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως «περὶ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ περὶ τῆς ἐφεξῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς ταύτης».

Νόμος 3483

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται καὶ ἅπαντα αὐτῆς τὰ μέρη ἢ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1928 συμβάσεις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος «περὶ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ περὶ τῆς ἐφεξῆς λειτουργίας

τῆς Τραπεζῆς ταύτης» συγκατεμένη ἐξ ἑνδεκά ἄρθρων, καὶ ἡς τὸ κείμενον ἔπεται κατωτέρω .

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Περί διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ περὶ τῆς ἐφεξῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς ταύτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἐνὸς ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Καφαντάρη καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ν. Βελόντζα καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀλ. Διομήδους, συνασπλοῦνται τὰ ἐπόμενα :

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτουμένη τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως Τραπεζικῶν γραμματικῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦσα ὡς ἀνώνυμος Τραπεζικὴ ἐπιχείρησις, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους, τὸ ἄρθρον 1 τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως καὶ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ συμμετογὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης συμβάσεως, καταργουμένων τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1921 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1928 ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διάστημα, ἀχθήσεται εἰς πίστωσιν τοῦ Δημοσίου ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1927 ἀχθὲν εἰς πίστωσίν του ἐκ συμμετογῆς εἰς τὰ προκύψαντα κέρδη τῆς Τραπεζῆς. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀχθήσεται εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κυμαινομένου χρέους τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1929 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 πᾶσα διανομὴ καθαροῦ μερίσματος συσσωρευτικοῦ, ἀνωτέρου καὶ ἑξαμηνίαν τῶν δραχμῶν χιλίων τετρακοσίων κατὰ μετοχῆν, ἀποφασίζομένη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινόμενη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

των μετόχων, ύποχροί την Έθνικήν Τράπεζαν εις καταβολήν προς τὸ Δημόσιον ποσῶ ἴσου πρὸς τὰ 25)100 τῆς διανεμομένης καθαρᾶς ἐπὶ πλέον τοῦ ποσῶ τῶν δραχμῶν 1400 διαφορᾶς.

Ὅμοιως τὰ ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ 1929 καὶ ἐφεξῆς σχηματιζόμενα διὰ τῶν Ἰσολογισμῶν ἀποθεματικά κεφάλαια ἐκ κερδῶν, πλὴν τῶν ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν, τηρούμενα ἐν ἰδίῳ Γενικῷ Λογαριασμῷ, ἀνήκουσι κατὰ τὸ 1)4 εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ κατὰ τὰ 3)4 εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ τοιούτου ἀποθεματικοῦ θέλει γίνεαι κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1950.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς διατίθεται παρὰ ταύτης ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Πίστewος ὡς εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κεφαλαίων ταύτης κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα διὰ συμβάσεως.

Ἐν περιπτώσει καλύψεως ζημιῶν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ, χρησιμοποιοῦνται κατὰ πρῶτον λόγον τὰ ὑπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1929 σχηματιζόμενα ὡς ἀνωτέρω ἀποθεματικά. Ἡ χρησιμοποίησις παλαιότερων ἀποθεματικῶν πρὸς ἀπόσβεσιν ζημιῶν δὲν ἐπιτρέξει τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τούτων σχηματισθησόμενων ἀποθεματικῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην συμμετοχὴν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἰς οὐδεμίαν δικαιοῦται ἐπέμβασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχειρίσιν τῶν Τραπεζικῶν ἐργασιῶν ἢ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποτελούντων τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς Τραπεζῆς στοιχείων καὶ τὸν τρόπον τῆς κατάρτισεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παραιτεῖται πάσης ἀξιώσεως ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς προώρου ἄρσεως τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως Τραπεζικῶν γραμματίων καὶ λοιπῶν προνομίων. Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, εἰς πίστωσιν τοῦ ὅπου καὶ πρὸς ἀπόσβεσιν ἴσου ποσῶ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν δανείων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ θέλει ἀχθῆναι κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927 σχηματισθὲν ἐπὶ τῆ βᾶσει τοῦ ἄρθρ. 7 τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1921 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποθεματικὸν ἐξ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν (75.000.000), δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται πάσης οἰασδήποτε ἀξιώσεως τοῦ ἔναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν ὑφισταμένων Νόμων καὶ Συμβάσεων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξοφλοῦσα τὰ μέχρι τοῦδε παρ' αὐτῆς ἀποδεδειγμένα ἔντοκα γραμμάτια.

Τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ τηρῆ σχετικὴν πρόβλεψιν ἐπὶ τῆ λήξει τῶν γραμματίων τούτων παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος ἐντελλομένην νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀξίαν τῶν ἐκάστουτε ληγόντων τοιούτων γραμματίων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκ τῶν κειμένων Νόμων ἐπιβαλλομένη εἰς τὰ ὑφιστάμενα Ταμεία, Ἰδρύματα ἢ ἕτερα Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὑποχρέωσις ἕως τὰς καταθέσεις αὐτῶν ἐνεργῶσι παρὰ τῆ Ἑθνικῆς Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 ἐντεινομένη καὶ ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἰδουθησόμενων τοιούτων προσώπων. Ὁ εἰς τὰς καταθέ-

σεις ταύτας ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πληρωτέος τόκος δὲν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων κατὰ ποσοστὸν μείζον τοῦ 1)4 ο)ο τοῦ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς εἰς ἀντιστοιχοῦ προθεσμίας καταθέσεις παρεχομένου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν:

1) Νὰ ἐνίσχυσῃ τὴν Ἀγροτικὴν Πίστιν διὰ πιστώσεων, ὧν τὸ ποσόν, τὸ ἐπιτόκιον, ὁ χρόνος, ὁ τρόπος τῆς χρηρήσεως καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι καθορίζονται δι' ἰδιαίτερας συμβάσεως.

2) Νὰ χρηρήσῃ εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν πρὸς τοὺς δικαιοῦχος πρόσφυγας τοῦ Β' Μητρώου μέχρι ποσῶ συνολικοῦ δραχμῶν 450.000.000 (τετρακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων), ὑφ' οὗς ὅρους θέλει καθορίσει ἰδιαίτερα σύμβασιν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1903 συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου ΒΑΣ', τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 2749 καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Δεκεμβρίου 1924 ἀποσυρθέντα τῆς κυκλοφορίας τραπεζογραμμάτια δὲν μεταφέρονται παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὑποχρεομένης εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν διὰ νομίμως κυκλοφορούντων τραπεζικῶν γραμματίων μέχρι τῆς νομίμου παραγραφῆς αὐτῶν, ἧτις παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1937. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐξοφλοῦσα τοιαῦτα τραπεζογραμμάτια ἀγεί ταῦτα εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῆ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰς ἣν ἐπιστρέφει ἠκυρωμένα πρὸς καταστροφῆν. Ἐκ τοῦ ποσῶ τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω παραγραφιμένων τραπεζικῶν γραμματίων ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ποσοστὸν ἀναλογοῦν εἰς τὴν διὰ λογαριασμὸν τούτου συμφώνως ταῖς συμβάσει κυκλοφορίαν.

Ἄρθρον 9.

Τὰ Ταμεία Συντάξεων καὶ Αὐτοσφαλείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἴτε περιλαμβανόμενα πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἀναδιοργανούμενα εἰς εἰδικὰ Ταμεία τῶν ὑπαλλήλων ἐκάστης τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἀποτελοῦσιν αὐτονόμους ὀργανισμοὺς διοικουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανονισμῶν αὐτῶν καὶ μὴ δυναμένους νὰ περιλάβωσιν ὡς μετόχους ὑπαλλήλους ἄλλων ἐπιχειρήσεων οὐδὲ νὰ ἐνωθῶσιν ἢ συγχωνευθῶσι μετ' ἄλλων ταμείων.

Ἄρθρον 10.

Καταργοῦνται οἱ κατωτέρω ἀναφερόμενοι Νόμοι καὶ Συμβάσεις ὡς καὶ πάσα ἄλλη διάταξις ἐπιβάλλουσα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰδικὰς ὑποχρεώσεις καὶ περιορισμοὺς.

- 1) Ὁ Νόμος τῆς 30 Μαρτίου 1841 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 19 Αὐγούστου 1841.
- 2) Ὁ Νόμος τῆς 7)19 Ἰουλίου 1843.
- 3) Ὁ Νόμος ΦΚΣΤ' τῆς 11 Ἀπριλίου 1859.
- 4) Ὁ Νόμος ΨΓ' τῆς 16 Δεκεμβρίου 1861.
- 5) Ἡ Σύμβασιν τῆς 13ης Αὐγούστου 1864 κυρωθεῖσα διὰ τοῦ νόμου ΕΖ' τῆς 31 Αὐγούστου 1864.
- 6) Αἱ Συμβάσεις ἀπὸ 8 καὶ 26 Ὀκτωβρίου 1880, κυρωθεῖσαι διὰ τοῦ νόμου ΩΕΖ' τῆς 2 Δεκεμβρίου 1880.
- 7) Ἡ Σύμβασιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1903 κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου ΒΩΕ' τῆς 26 Μαρτίου 1903.

- 8) Ο Νόμος 277 τῆς 11 Ἰουνίου 1914.
 9) Ο Νόμος 356 τῆς 7 Νοεμβρίου 1914.
 10) Ἡ Σύμβασις τῆς 6 Δεκεμβρίου 1914 κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου 656 τῆς 20 Φεβρουαρίου 1915.
 11) Αἱ Σύμβασεις ἀπὸ 27 Μαΐου 1920, κυρωθεῖσαι διὰ τοῦ Νόμου 2547 τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1920.
 12) Ἡ Σύμβασις τῆς 31 Μαρτίου 1921 κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου 2577 τῆς 19 Ἀπριλίου 1921.
 13) Ἡ Σύμβασις τῆς 3 Μαρτίου 1923, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Μαΐου 1923.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀπαλλασσομένης τελῶν χρηστέου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐγκριστέως τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Νομοθετικῆς κυρώσεώς της.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Φεβρουαρίου 1928.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
 Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
 Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ὁ Διοικητὴς
 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
 Α. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-
 λῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
 τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἰδρῶν τῆ 12 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
 ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
 Γ. Καφαντάρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
 Θ. Τουρκοβασίλης

(2)

Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 25 Μαΐου καὶ 2
 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. ἀπὸ παρατάσεως τῆς ἄνευ προσθέτων
 τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβολῆς τῶν ἐ-
 προσθέτων τῶν χρήσεων 1919 μέχρι καὶ 1925—26 καὶ περὶ
 ἐσόδων τῶν χρήσεων 1919 μέχρι καὶ 1925—26 καὶ περὶ
 χρησιμῶς νέας προθεσμίας διὰ τὰ ἐσοδα ταῦτα ὡς καὶ
 διὰ τὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1926—27.

Νόμος 3484

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαντες
 καὶ καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου 1926 Ν. Δ. ἀπὸ παραγωγῆς προ-
 θεσμίας πρὸς καταβολὴν τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρησίων ἄνευ

συνπειῶν ὑπερμερίας τῶν χρήσεων 1925—26 ὡς καὶ τῶν
 χρήσεων 1919 ἕως 1924—25, ἔχον οὕτως:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἄρθρον 1.

Παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡ προθεσμία τῆς
 ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβολῆς τῶν
 ἐσόδων τῆς χρήσεως 1925—26.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ χρέη ταῦτα ἐπι-
 βαρύνονται μὲ τόκον ὑπερμερίας 12 ο)ο ἐτησίως καὶ πρόσθε-
 τα τέλη ἐφ' ἅπαξ 30 ο)ο, ὑπολογιζομένων ἀμφοτέρων ἀπὸ
 τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης.

Τὰ ἐκ τοῦ νόμου, ἀποφάσεων ἢ συμβάσεων ἔντοκα ὅμως χρέη
 δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τόκων καὶ ἐν καταβληθῶ-
 σιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἄρθρον 2.

Ὅμοιως ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερμερίας
 καὶ προσθέτων τελῶν πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον
 κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀφειλόμενα χρέη
 τῶν χρήσεων 1919—20, 1920—21, 1921—22, 1922—23,
 1923—24, καὶ 1924—25 ἐὰν καταβληθῶσι καὶ ταῦτα μέχρι
 τέλους τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ τυχόν ὀφειλόμενα
 ποσὰ ἐκ τῶν χρήσεων τούτων ὑπόβληθῶσιν καὶ ταῦτα εἰς
 τόκον ὑπερμερίας 12 ο)ο ἐτησίως καὶ πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ
 30 ο)ο, ὑπολογιζομένων ἀμφοτέρων ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Καὶ ἐν προκειμένῳ δὲν ἀπαλλάσσονται τόκων καίτοι κατα-
 βαλλόμενα ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ ἐκ τοῦ νόμου,
 ἀποφάσεων ἢ ἐκ συμβάσεων ἔντοκα χρέη.

Ἄρθρον 3.

Ἐγκρίνεται ἡ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου π. ἔ. διοικητικῶς
 χορηγηθεῖσα παράταξις τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου
 6 τοῦ νόμου 3312 ἐπιτροπείσης μέχρι τέλους Ἰουλίου 1925
 καταβολῆς τῶν ἐσόδων τῶν χρήσεων 1919—1923—1924
 ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος
 καταβληθέντες τυχόν τόκοι ὑπερμερίας καὶ πρόσθετα τέλη
 ἐπὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐν γένει ἐσόδων ἀπασῶν τῶν ἀνωτέρω
 χρήσεων 1919 ἕως καὶ 1925—26 δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 9.

Ὅμοιως κυροῦνται τὸ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος
 ἀπὸ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἄνευ προσθέτων τελῶν
 καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβολῆς τῶν ἐσόδων τῶν χρήσεων
 1919—20 ἕως καὶ τῆς χρήσεως 1925—26, ἔχον οὕτω τρο-
 ποποιημένον.

Ἄρθρον 1.

Παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1926 ἡ προθεσμία
 τῆς ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβο-
 λῆς τῶν ὀφειλομένων τελῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ ἐσόδων τῶν
 χρήσεων 1919—20 ἕως καὶ τῆς χρήσεως 1925—26. Πα-
 ρελθούσης ταύτης, τὰ χρέη ταῦτα ἐπιβαρύνονται μὲ τόκον
 12 ο)ο ἐτησίως καὶ πρόσθετα τέλη 30 ο)ο ἐφ' ἅπαξ ὑπολογι-
 ζομένων ἀμφοτέρων ἀπὸ τῆς λήξεως ταύτης.

Τὰ ἐκ τοῦ νόμου, ἀποφάσεων ἢ συμβάσεων ἔντοκα χρέη δὲν

ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τόκων καὶ ἂν καταβληθῶσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος καταβληθέντες τυχόν τόκοι καὶ πρόσθετα τέλη ἐκ τῶν εισπραχθέντων ἐν γένει ἐσόδων ἀπασῶν τῶν ἀνωτέρω χρήσεων δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 3.

Παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰουλίου 1928 ἡ ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβολὴ τῶν φειλομένων χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ ἐσόδων τῶν χρήσεων 1919—20 ἕως καὶ τῆς χρήσεως 1925—26.

Παρειρημένης τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ ἐν λόγῳ χρέη ἐπιβαρύνονται μὲ τόκον 12 ο)ο ἐτησίως καὶ πρόσθετα τέλη 30 ο)ο ἐφ' ἅπαξ ὑπολογιζομένων ἀμφοτέρων ἀπὸ τῆς λήξεως ταύτης.

Τὰ ἐκ τοῦ νόμου, ἀποφάσεων ἢ συμβάσεων ἔντοκα χρέη δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τόκων καὶ ἂν καταβληθῶσι καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1927.

Ἄρθρον 4.

Ὁμοίως χορηγεῖται παράτασις ἀπὸ 1 Μαΐου 1927 διὰ τὴν ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας καταβολὴ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1926—27 μέχρι τέλους Ἰουλίου 1928 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρως τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νόμου καταβληθέντες τυχόν ὀπωδήποτε τόκοι καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ τῶν εισπραχθέντων ἐν γένει ἐσόδων ἀπασῶν τῶν ἀνωτέρω χρήσεων 1919 μέχρι καὶ 1926—27 δὲν ἐπιστρέφονται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐδρᾷ τῆ 12 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦς
Α. Μυλωνᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους τετραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Ἀπριλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργοῦς
Θ. Τουρκαβασίλης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινότητος Καλοῦ Ἀγροῦ νομοῦ Δράμας. (3)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 2 κ. ἐ. τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Μαρτίου 1928.

Ἄναγνωρίζεται ἐν τῷ νομῷ Δράμας, ἐπαρχία Δράμας, εἰς ἰδίαν κοινότητα ὁ συνοικισμὸς Καλὸς Ἀγρὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Καλοῦ Ἀγροῦ καὶ μὲ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸς, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Φωτολεΐδου.

Τῷ αὐτῷ Ἰπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦς
Γ. Μαρῆς

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινότητος Νέας Σελευκείας νομοῦ Ἰωαννίνων. (4)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 2 κ. ἐ. τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄναγνωρίζεται ἐν τῷ νομῷ Ἰωαννίνων, ἐπαρχία Φιλιατῶν, εἰς ἰδίαν κοινότητα ὁ συνοικισμὸς Νέα Σελευκεία ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Νέας Σελευκείας καὶ μὲ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Γουμενίτσας.

Τῷ αὐτῷ Ἰπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦς
Γ. Μαρῆς

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινότητος Ροδινῶν νομοῦ Μεσσηνίας. (5)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 2 κ. ἐ. τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄναγνωρίζεται ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας, ἐπαρχία Ὀλυμπίας, εἰς ἰδίαν κοινότητα ὁ συνοικισμὸς Ροδιναῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Ροδινῶν καὶ μὲ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Ἀράνης.

Τῷ αὐτῷ Ἰπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 12 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦς
Γ. Μαρῆς